

זהו כהתא בנה זמני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' נתיב לד':

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
והגותו החשובה מידת ח"ה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה מ"ט - "והוא כחתן יוצא מחופתו וגו'" (תהלים י"ט) ~
(נאמר בשבת ג' ניסן אחר נישואי בתו שרה ז"ל שהיה בר"ח ניסן במעדעועדיבא)

שאלות ותשובות מספה"ק ל'יקוטי הלכות' תפילת המנחה ז' שמוסד על תורה זו עם המון התעוררות והתחזקות לעובדא למעשה

מ. איך מוהרנ"ת הק' זי"ע ועבי"א מקשר תורה זו לתפילת המנחה?

וזה בחי' תפילת המנחה, כי אז עיקר המתקת הדינים, שצריכין אז להזהר להתפלל בכוונת להמתיק תוקף הדינים שמתעוררין אז כמו שכתוב בזה"ק (יתרו פח:), וכמובא בתורה הנ"ל (אות ז') על פסוק "סלת למנחה" שמנחה בחי' דינים בחי' פחד יצחק, כי יצחק תיקן תפילת המנחה ועיקר התיקון והמתקת הדינים הוא ע"י תשובה, ועיקר התשובה הוא לשוב ממחשבות רעות למחשבות טובות, כי הם עיקר היצרין כמו שכתוב שם. עיי"ש היטב שחיבר כל זה יחד תפילה ותשובה ועשרה מיני נגינה וה' דל"ת הוית וכו' והכל זה ע"י שזוכה להתגבר על המחשבות רעות להפכם למחשבות טובות (עיי"ש ההמשך שכותב שם באריכות הענין שכותב רבינו הק' שאור להביות איש הישראלי הוא בחי' אין סוף כי אין סוף ותכלית לתשוקתו עד שאין הלב יכול לעשות שום עבודה ולהמשיך שום מדה וכו' וצריך לצמצם התלהבות הלב וכו' והעיקר להתגבר להמשיך לתוך הלב חכמה אמיתית?? שהם מחשבות טובות ולהתגבר בכל כוחו על המחשבות רעות ועיי"ז יזכה לכל המדות טובות ולעבוד את השי"ת כראוי וכו').

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידו ברסלב)



הצה"ק רבי ישעיה מקרעסטיר זי"ע ועבי"א

(ליום הארצייט - ג' אייר)

אצל הגה"צ ר' יצחק אייזיק ליבערמאן זצ"ל אב"ד באסימין היה הספה"ק "ליקוטי תפילות" שהיה שייך להרה"צ ר' ישעיה"ל מקרעסטיר זצ"ל, ועל דפי הספר ניכרו היטב סימני הדמעות ששפך בעת אמירת התפילות הנוראות.

כן נמצא הספה"ק "ליקוטי הלכות" של האדמו"ר מקרעסטיר, וחתום עליו חתימת שמו "הק' ישעי' בר"מ שטיינער".

מא. איך מקיימין זאת למעשה לבל אחד ואחד?

וכל זה הוא בחי' תפילת המנחה שאז מתעורר בחי' תחילת הצמצום שמשכם כל הדינים, וצריכין להמתיקו ע"י תפילה בכוונה שהיא בחי' תשובה כנ"ל, כי זה הענין של התלהבות האור והצמצום וכו' זה נעשה אצל האדם בכל יום כפי תיקון הבריאה של אותו היום שהוא צריך להמשיך, כי כמו שבתחילת הבריאה נעשה זה אצל השי"ת בעצמו, שבתחילה היה האור אין סוף ולא היה מקום לבריאה וכו' וצמצם האור לצדדין וכו' שעיי"ז היתה כל הבריאה ע"י החכמה וכו' וכו' כמו שמבואר שם בתחילת התורה הנ"ל, כמו כן נעשה זאת אצל האדם שהוא חלק אלוך ממעל, שהכל נברא בשבילו שהוא יעסוק בתיקון וקיום העולם כל ימי חייו.

ובכל יום ויום כפי הבריאה שהיתה באותו היום, כמו כן הוא צריך להמשיך ע"י עבודתו תקון וקיום אותה הבריאה מחדש ע"י כל הנ"ל כגון ביום ראשון כלליות בריאת שמים וארץ וכו', וביום שני בחי' יהי רקיע בתוך המים וכו' שזה בחי' מה שהיו שאנשי מעמד עוסקין בפרשת בראשית בכל יום ויום כמובן למשכיל.

והעיקר להתגבר להמשיך מחשבות טובות בכל יום איך לעבוד את השי"ת בהדרגה ובמדה שע"ז יקבל עליו עול מלכות שמים שלימה ויגלה מלכותו בעולם שזה העיקר.

(מוהרנ"ת זי"ע ועכ"א ממשיך שם באריכות ובבהירות נפלאה הענין של תפילת מעריב ותפילה מנחה דיבורים ערבים ומתוקים מנופת צוף וכל טעם, מאד כדאי לפתוח ספר ליקוטי הלכות או"ח חלק ב' תפילת המנחה ז' ולרות נפשנו הצמאה והמשתוקקת כי הם עצות נפלאות למלחמה הנוראה שאנו נמצאים כאן בעוה"ז, והעיקר שהוא טהרת המחשבה שזה עיקר התשובה שבשביל זה באנו כאן לעוה"ז).

מב. רבנו הקדוש מביא הפסוק "ושרים כחוללים כל מעיני בך" (עי' באות א'), מה מבאר מוהרנ"ת על פסוק זה?

וזה "ושרים כחוללים כל מעיני בך" המובא בתורה הנ"ל (אות א'), "כחוללים" - שני חללים, חלל הימני שבלב וחלל השמאלי, שכל עבודת האדם בעולם הזה להגביר בחי' החלל הימני שבלב ששם משכן היצר טוב - על חלל השמאלי ששם וכו', שהם מחשבות טובות ורעות וכו' כנ"ל, כי ע"י מחשבות טובות אזי הלב בבחי' "ולבי חלל בקרבי" שהוא תיקון החלל הפנוי שהיה בתחילת הבריאה שלשם נמשכו כל העולמות שהם המידות, שהכל היה בשביל האדם שימשיך בלבו כל המדות טובות וכו' שהם נעשים כפי מה שמצמצם ההתלהבות וכו' ומתגבר במחשבות טובות וכו', אבל כשחושב ח"ו מחשבות רעות וכו' מטמטם הלב, כי נסתלק שכינת אלקותו ממנו וחזר לבחי' אין סוף, שזה בחי' סוד שבירת כלים וכו' ואזי נטמטם החלל ממש שבלב האדם בבחי' "ונטמטם בס" שאמרו רז"ל (יומא לט.), כי מתגבר החלל השמאלי על החלל הימני, ואז נטמטם הלב בבחי' ערלת לב חרפת לב, אבל להיפך ע"י שחושב מחשבות טובות איך לעבוד את השי"ת אזי מקיים ומחזיק את בחי' החלל הפנוי הנ"ל, (עיי"ש ההמשך איך שמוהרנ"ת הק' מבאר באריכות הענין של עבודת הצדיקים שע"י שהם לוחמין המלחמה הנוראה הזו ומתגברין על המחשבות לברוח ממחשבות רעות וכו' בכל כחם ע"י זה כל קיומו של העולם, מאד כדאי להסתכל בספר בפנים ויונעם לך לעד ולנצח נצחים, אשריך בזה ובכא).

מג. רבינו הקדוש מבאר בתורה זו שכל העבודה שלנו בעוה"ז הוא להתגבר על המחשבות ולברוח ממחשבות רעות, וזה נעשה ע"י שמצמצמין האור כי לב איש הישראלי בוער "עד אין סוף ואין תכלית לתשוקתו", ומרוב ההתלהבות אי אפשר לעשות שום עבודה וצריך להתגבר לעשות עובדות ומצוות מעשיות שהם בחי' המשכת המדות טובות שע"ז מתקיים ומאיר מלכותו לכל העולם, ולחשוב תמיד מחשבות טובות איך לעבוד את השי"ת, ועי"ז מגלה שהוא מקבל מלכותו יתברך וכו' (עי"ש בתחילת התורה), איזה מאמר מזוה"ק מקשר מוהרנ"ת זי"ע ועכ"א לזה?

(ליקוטי הלכות תפילת מנחה ז' אות ה') - כי מאן דזעיר הוא רב, ומאן דרב הוא זעיר וכו' (זוהר חיי שרה), (מי שמקטין עצמו הוא הגדול, ומי שהוא גדול [הוא מתגאה] הוא הקטן), שמי שמקטין עצמו בחי' צמצום האור בחי' ויסתר משה פניו וכו' בחי' כי אתם המעט וכו' שאתם ממעיטין עצמכם כשאני משפיע לכם טובה (חולין פט.), היינו אפי' טובה אמיתית שזה עיקר הטובה שהיא ההתנוצצות אור אין סוף, אז ג"כ אתם ממעיטין עצמכם בבחי' צמצום האור, ואז זוכה ע"י כל הנ"ל לרצון נפלא וכו' בחי' מאן דזעיר הוא רב. ולהיפך, למאן דהוא רב ורוצה להרוס ח"ו - הוא זעיר, כי נסתלק האור לגמרי וכו'.

~ קומי רני בלילה לראש אשמורות - שפכי במים לבך נכה פני ה' ~

כפי בקשת מורינו הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון חצות - באולם התפילות (ברח' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מורינו הרב שליט"א

בנקודת חצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון חצות

והשי"ת מצפה ומחכה כבר לנאלינו נאולת עולם ולבנות בית מקדשינו ותפארתינו

וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה בקרוב בקרוב אמן.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת קדושים ~ ב' אייר תשפ"ד ~ גליון ת"ס - שנה י'

שפ"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

לו. "לא תלין פְּעַלְתְּ שְׂכִיר אֶתְךָ עַד בֶּקֶר", במה מדובר כאן?

בשכיר יום הכתוב מדבר שיציאתו משקעה חמה, לפיכך זמן גבוי שכרו כל הלילה.

לח. והיכן מדובר בשכיר לילה?

ובמקום אחר (דברים כ"ד ט"ו) הוא אומר "ולא תבוא עליו השמש" מדבר בשכיר לילה שהשלמת פעולתו משיעלה עמוד השחר לפיכך זמן גבוי שכרו כל היום.

למ. למה בשכיר יום הזמן הוא עד הבוקר ובשכיר לילה הזמן הוא עד השקיעה?

לפי שנתנה תורה זמן לבעל הבית "עונה" לבקש מעות (עונה - הוא לשון "זמן" או "עת", וכן אמרו במסכת ע"ז ע"ה: אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן או יום או לילה - וראה פירוש"י שבת פו, ובערוך ערך ען).

מ. "לא תקלל חרש", אין לי אלא חרש, מניין לרבות כל אדם?

תלמוד לומר (שמות כ"ב כ"ז) "בעמך לא תאר", (פי' שבפסוק "ונשיא בעמך לא תאור" מלת "בעמך" מיותרת שם שהיה לו לכתוב "ונשיא לא תאר" אלא כתב "בעמך" לומר מפני שהוא בעמך לא תאור אותו - עפ"י גור אריה. ומה שכתוב "ונשיא בעמך לא תאר" דבר הכתוב בהווה ורגיל, שדרך הדין שיקללו אותו בעלי הדין אם יוצאים חייבים מלפניו - עפ"י באר מים חיים, וראה רמב"ן כאן).

מא. א"כ למה נאמר "חרש"?

מה חרש מיוחד שהוא בחיים אף כל שהוא בחיים, יצא המת שאינו בחיים.

מב. "ולפני עור לא תתן מכשול", מה הכוונה?

לפני הסומא בדבר לא תתן עצה שאינה הוגנת לו, אל תאמר מכור שדך וקח לך חמור ואתה עוקף עליו ונוטלה.

מג. "ויראת מאלקיך", למה זה כתוב כאן?

לב. "ולא תשקרו איש בעמיתו", מה משמיענו בזה?

לפי שנאמר (ויקרא ה' כ"ב) "ונשבע על שקר" ישלם קרן וחומש - למדנו עונש, אזהרה מנין - ת"ל "ולא תשקרו" (דהיינו אזהרת שבועת שקר, שהרי אחריו נאמר 'ולא תשבעו בשמי לשקר' - ומלא תשקרו למדנו שבשבועת כפירת ממון מדבר כדכתיב "איש בעמיתו" כמו "וכחש בעמיתו בפקדון" - עפ"י רש"י ב"ק ק"ח).

לג. מה לומדים מזה שכתוב הכל בסמוך: לא תגנובו, ולא תכחשו, ולא תשקרו, ולא תשבעו בשמי לשקר?

אם גנבת סופך לכחש - (שיכחש בעיקר הממון לומר לא גנב), סופך לשקר - (הוא שאומר כמה שקרים אחרים כדי להקים בהם את דברו אשר כחש - עפ"י משכיל לדוד), סופך להשבע לשקר.

לד. "ולא תשבעו בשמי לשקר", מה לומדים מזה?

ולא תשבעו בשמי - למה נאמר, לפי שנאמר "לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא" יכול לא יהא חייב אלא על שם המיוחד, מנין לרבות כל הכינויין, תלמוד לומר "ולא תשבעו בשמי לשקר" כל שם שיש לי - עי' שי למורא מהיכן הלימוד.

לה. "לא תעשק את רעך", מה הכוונה?

זה הכובש שכר שכיר, (שכובש את ממונו ואינו משלם - עפ"י רד"ק בשרשים).

לו. "לא תלין פעלת שכיר אתך" וגו', מה הוא הלשון 'לא תלין'?

לשון נקבה מוסב על הפעלה (כלומר הפעלת שכיר לא תלין אותה - ואינו לשון נוכח כאומר "אתה לא תלין" וגו' כמו התי"ו של לא תעשק, שאם כן היה לו לומר לא תלין "את" פעולת שכיר, כמו לא תעשק 'את' רעך - עפ"י באר מים חיים).

לפי שהדבר אינו מסור לבריות לידע אם דעתו של זה לטובה או לרעה, ויכול להשטט ולומר לטובה נתכוונתי לפיכך נאמר בו "ויראת מאלקיך" המכיר מחשבותיך.

מד. האם בעוד מקומות מצינו שנאמר "ויראת מאלקיך"?
וכן כל דבר המסור ללבנו של אדם העושהו ואין שאר הבריות מכירות בו נאמר בו "ויראת מאלקיך".

מה. "לא תעשו עול במשפט", מה מלמדנו מכאן?
מלמד שהדין המקלקל את הדין קרוי עול, שנאוי, משוקץ, חרם, ותועבה, (עי' שי למורא הסבר נפלא על זה).

מו. למה כל שמות אלו?

שה'עול' קרוי "תועבה", שנאמר (דברים כ"ה ט"ז) "כי תועבת ה' וגו' כל עושה עול". והתועבה קרוי "שקץ וחרם", שנאמר (דברים ז' כ"ו) "ולא תביא תועבה אל ביתך והיית 'חרם' כמוהו "שקץ תשקצנו" וגו'.

מוז. "לא תשא פני דל", מה משמיענו בזה?
שלא תאמר עני הוא והעשיר חייב לפרנסו, אזכנו בדין ונמצא מתפרנס בנקיות.

מח. "ולא תהדר פני גדול", מה משמיענו בזה?
שלא תאמר עשיר הוא זה, בן גדולים הוא זה האיך אביישנו ואראה בכושטו עונש יש בדבר - לכך נאמר "ולא תהדר פני גדול".

מט. "בצדק תשפוט עמיתך", מה הכוונה?
א) כמשמעו, (שהבי"ד ישפטו בצדק את בעלי הדינים). ב) דבר אחר הוי דן את חברך לכף זכות (ולא בדין בעלי דינים הכתוב מדבר אלא ברואה חבירו עושה דבר שאתה יכול להכריעו לצד עבירה ולצד זכות, הכריעו לזכות ולא תחשדהו בעבירה - רש"י שבועות ל' ע"א).

נ. "לא תלך רכיל בעמך", למה התורה קורא את המדבר הזה "הולך רכיל"?

אני אומר על שם שכל משלחי מדנים (מגרים, מריבות ומחלוקת, "משלחי" הוא לשון גירוי, כמו [שמות ח' י"ז] "הנני משלח בך" - פרש"י 'מגרה בך' - לשון "שיסוי", ועי' עוד שי למורא) ומספרי הולכים בבתי רעיהם לרגל מה יראו רע או מה ישמעו רע לספר בשוק נקראים "הולכי רכיל" הולכי רגילה אישפיימנ"ט בלע"ז (- ריגול - אוצר לעזי רש"י).

נא. מה מביא רש"י ראייה לזה שדרך מספרי רכילות שהדרך שלהם ללכת לבית של חבריהם וכו'?

וראייה לדברי שלא מצינו רכילות שאין כתוב בלשון הליכה (כאן) "לא תלך רכיל" וכן (ירמיה ו' כ"ח) "הולכי רכיל נחשת וברזל", ושאר לשון הרע אין כתוב בו "הליכה" כמו (תהלים ק"א ה') "מלשני בסתר רעהו", וכמו (תהלים ק"ג כ') "לשון רמיה", וכמו (תהלים י"ב ד') "לשון מדברת גדולות".

נב. למה זה נקרא רכיל? (כי היה צריך לקרוא "רגיל" - לשון מרגל)?

לכך אני אומר שהלשון "הולך ומרגל", (פירוש, הואיל ובשאר לשון הרע לא מצינו בלשון הליכה רק ברכילות בלבד, לכך אני אומר שהלשון, כלומר לשון "הולך רכיל" קרוי כך ע"ש שהולך ומרגל מבית לבית וממקום למקום - ע"פ משכיל לדוד), שהכ"ף נחלפת בגימ"ל, שכל האותיות שמוצאייהם ממקום אחד מתחלפות זו בזו, (האותיות א'ח'ה'ע' מוצאם מהגרון, ג'י'כ'ך' מוצאם מהחך, ב'ו'מ'ף' מוצאם מהשפתיים, ד'ט'ל'נ'ט' מוצאם מהלשון, ז'ס'ש'ר'ץ' מוצאם מהשיניים - עפ"י באר מים חיים), ב"י"ת בפ"א וגימ"ל בכ"ף וקו"ף בכ"ף ונו"ן בלמ"ד וזי"ן בצד"י.

נג. איזה ראייה מביא עוד רש"י שרוכל מלשון מרגל?

וכן "רוכל" - הסותר ומרגל אחר כל סחורה, וכל המוכר בשמים להתקשט בהם הנשים, על שם שמחזר תמיד בעיירות נקרא "רוכל" לשון "רוגל".

נד. איך מפרש רש"י מה שמתרגם אונקלוס "לא תיכול קורצין בעמך"?

ותרגומו "לא תיכול קורצין" - כמו (דניאל ג' ח') "ואכלו קרציהון די יהודאי" (והלשינו על היהודים - עי' שי למורא), וכמו (ברכות נח). "אכל קורצא בי מלכא", נראה בעיני שהיה משפטם לאכול בבית המקבל דבריהם שום הלעטה (-לשון גנאי כדרך שנקרא מאכל בהמה כמו "מלעיטין את הגמל" לפי שאכילה זו מן האיסור, ועי' עוד שי למורא), והוא גמר חיזוק שדבריו מקויימים ומעמידם על האמת.

נה. למה זה נקרא אכילת קורצין?

ואותה אכילה נקראת "אכילת קורצין" - לשון "קורץ בעיניו" (משלי ג' י"ג), שכן דרך כל הולכי רכיל לקרץ בעיניהם ולרמז דברי רכותן שלא יבינו שאר השומעים.

נו. "לא תעמוד על דם רעך", מה הכוונה?

לא תעמוד על דם רעך - לראות במיתתו ואתה יכול להצילו, כגון טובע בנהר, וחיה או לסטים באים עליו.

נז. "אני ה'", מה משמיענו בזה?

"אני ה'" - נאמן לשלם שכר ונאמן להפרע (-לשלם עונש לעושה העבירה).

נח. "ולא תשא עליו חטא", מה הכוונה?

לא תלבין את פניו ברבים.

נט. מה הדין בת"ח וצדיק בענין הפסוק "בצדק תשפוט עמיתך"?

זה לשון הרמב"ם הקדוש בפירוש המשניות אבות פ"א מ"ו ... אבל אם יהיה האדם נודע שהוא צדיק מפורסם ובפעולות הטובות ונראה לו פועל שכל עניניו מורים שהוא פועל רע - ואין אדם יכול להכריעו לטוב - אלא בדוחק גדול - ואפשר רחוק הוא - ראוי שתקח אותו שהוא טוב אחר שיש שום צד אפשרות להיותו טוב ואין לך לחושדו - ועל זה נאמר (שבת צ"ו) כל החושד בכשרים לוקה בגופו.

ד"ר חיים חובני לוחות אש מזה שהייתי לשמוע ממזרחי הדב שליט"א
התובעים מגיל הטבע מקור הכנה רבנו הקדוש מוה"ר זלמן לייב הכהן מוה"ר ז"ע ע"כ
שפת האומות ודקדוק השפה והמורה שו"ת שו"ת ברד"ש עקבטא רמ"ה אב"ד ירו"ק פתח לשון חכמים בפסוק
התעוררנו מכל סת ופסוק ולתקופה בלבנו אש ודממה וקדושתו ופחדו או ויחלטנו חללנו בדרך חמורה באנו תמים הקדוש שם נסמנו



הצדיק קדוש בקדושת קדש הקדשים

"בואת יבא אהרן אל הקדש", אהרן הכהן הגדול נכנס לקדש קדשים רק ביום כפור, אבל משה היה נכנס כל יום וכל שעה, ר' יצחק ברייטער אומר¹ שהציון זה קודש קדשים, כל שניה שנכנסים לציון, נכנסים לקדש קדשים.

לפני שנכנסים לקדש הקדשים צריך שפלות נוראה!

כל הפרשה זה איך להכנס לקדש קדשים, עכשיו צריכים להכנס לקדש קדשים, "סלע ישכן ויתלנן" (איוב לט, כח) אומר רש"י: 'בטוח היה אהרן במחמת הקמרת כשנתנה על אבן שתיה'. כי העקר זה תלוי בשפלות, כמה שיותר משפילים את הבן אדם כמה מכשירים אותו להכנס לקדש קדשים, כמה שמשפילים אותו יותר כך הוא נכנס יותר לקדש קדשים, אהרן אחרי כל ההשפלות, ומשה אחרי כל ההשפלות.

כל חדושי התורה התגלו בזכות השפלות של מרים

הרבה אומר (תורה עב תנינא) "וממדבר מתנה", זה בארה של מרים, שמתגלה בארה של מרים, וכל הכנרת זה בארה של מרים, מי ששותה מהכנרת אז נפתח לו כל שערי החכמה שזה סודות הלוינתן. 'כי עקר התענוג זה רק יהיה השפלות', כל התענוג של הבן אדם יהיה רק השפלות, משפילים אותו הוא יכול להרגיש את כל התענוגים, מגלים לו סודות הלוינתן, והוא ממש בקדש קדשים.

ה' אומר לאיוב אין לך שפלות, על בן אתה לא ממתיק שום דין.

זה שה' אומר לאיוב: אתה יכול להכנס לקדש קדשים?! אתה מתפאר 'אנכי עפר ואפר', איוב אומר: "ונחמתי על עפר ואפר" (איוב מב, ו) "בחוז לא ילן גר, לב אלמנה ארנין, עינים הייתי לעור רגלים הייתי לפסח" (איוב לא). תכנס לקדש קדשים נראה אותך, תעשה כמו מרים הנביאה שלא היו עורים בישראל, שמונים ושלוש ושליש שנה מרים הנביאה הייתה מילדת ולא היה שום עור בישראל! ואיוב מתפאר שהוא עינים לעור, הוא עשה כתב ברייל, מלמד אותם למשש את האותיות. אתה יכול לעשות שבכלל לא יהיה עורים! מרים הייתה ילדה בת שלוש לא היו עורים. "בצל שדי יתלונן" (תהלים צא, א) הרבה אומר שהכל תלוי בשפלות, כמה שאדם זוכה ליותר שפלות, יותר משפילים אותו, הוא יותר צריך לקבל את זה באהבה, אסור לו לענות. "תלה ארץ על בלי מה" (איוב כו, ז) עם זה ה' עושה את כבוד הארץ (שבת פח).

היה אפשר לבטל את השואה הנוראה

אם אנשים היו מקבלים קצת את השפלות באהבה לא הייתה שואה, לא היה כלום. הרבה אומר (תורה ר"ט) שהצדיקים מקבלים עליהם את כל הבזיונות ועם זה מבטלים את כל גזרות השפיכות דמים, ברגע ששופכים לצדיק את הדם, הוא מבטל שפיכות דמים מישראל. זה ה' אומר לאיוב: תנסה להכנס לקדש קדשים, אתה יכול להכנס לקדש קדשים. ועל ידי שהצדיק נכנס לקדש קדשים, הוא ממשיך את הפרנסה לכל עם ישראל, לכל העולם, כמו שכתוב "למרחוק עיניו

¹יבימו" (איוב לט, כט).



תפילות ממזרינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

ליום ההילולא של הרה"ק ר' ישעיה'לה מקרסטיר וצוק"ל - ג' אייר

רבונו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה, היום הזה יום השנה לר' ישעיה'לה קרסטירער, שזכה לקרב את הנאולה ולראות את פני משיח בן דויד, בן תופה גם אותנו ביום זה לראות את פני משיח בן דויד ואלהיו הנביא זכור לטוב. כי היום הזה מתגלית מלכות דרישא דלא אתידע, קו ירוק מתדש חודשים. כי יום זה הכנה להתגלות רשב"י שנרמז בתיבת בראשית - את רשב"י. כי כל העולם הזה וכל העולמות וכל מערכות השמים נבראו אך ורק בזכות רשב"י, כמו שנאמר אצל משה רבינו "עלית למרום שכית רשב"י" ראשי תבות רבי שמעון בר יוחאי, שרק על ידי שהתקשר והתחבר עם נשמת רשב"י וכה להוריד לנו את התורה הקדושה.

נצח שבתפארת

רבונו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה, היום היארציית של הרה"ק ישעיה'לה קרסטירער, שבו אפשר לפעול כל ישועות שבעולם, שכל מלה וברכה שלו התקימה, לפקד את כל העקרונות הננים ונגנות צדיקים וצדיקות חריפים וחריופות, למדנים שידעו כל הש"ס מלה במלה אות פאות פקואות ועיון ישר והפנה, ולכלם דירות פירושלים ללא שום הזנות, אפילו לא אגורה של חוב, דירות פנות עשרה חדרים, לכל ילד וילדה חדר נפרד, בעשר ואשר והרוחה ושפע אין סופי, ללא שום אגורה של חוב, וללא צורך לגסוע לחוץ לארץ, ולהתרפא מפל המחלות לנגרי, שיתוקים סרטנים קורונה אמיקרון סלמנולה ושאר מרעין פישון, אין סוף תחלואים, ויתקנים בננו הפסוקים "כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך", "לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך". ונזפה לעשירות מופלגת שנוכל לחלק צדקה ביד רחבה, לבנות אלפי ישיבות פתי פנסת מקנאות ופתי ספר וחדרים וישיבות וסמינרים לכל ילדי ישראל. ולא יהיה בננו שום חטא ועון שיעכב את השפע ואת הפנים והפנות שיוולדו לנו חס ושלוה, ונזפה במליארדים של דולרים בכל יום ויום ללא שום מעכב ומזנע, ונזפה ל"נרד וקנמון" ולכל "אנקת רובל". ויתקנים בננו הפסוק "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריד בוץ וארנמן", וכל בני המן באו לבקש סליחה מאת מרדכי, ואמרו אבינו רשע ואתה צדיק אבינו טפש ואתה חכם. וכן כל מי שחלק על מרדכי היה חיב בפקודת המלך לבוא ולכרוע ברגל לפני מרדכי, וללחך עפר רגליו. וכן בזכות היארציית הקדוש והנורא היום בנצח שבתפארת, נזפה לראות בנאולה השלמה, ובביאת משיח בן דויד, ונזפה לראות פיצד יורד פעת בית המקדש של אש. ונזפה להיות מוקפים יומם ולילה באש להבה, כמו רבי ורדא, ויהונתן בן עזיאל, שכל עוף הפורח מעליו היה נשרף.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא שליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

"פזר נתן לאביונים" - הצדיק נותן לו את כל הכסף שיש לו

ב' אלפים-תק"ץ) מדת החסד והצדקה שראו אצל הצדיקים זה ידוע ומפורסם ובפרט אצל הצה"ק בעל דברי חיים מצאנז זי"ע ועכי"א וסמוך לדורינו הצה"ק ר' יואל מסאטמר זי"ע ועכי"א ועוד, שזה הסימן של עם ישראל רחמנים, גומלי חסדים, ובפרט הצדיקים הנוראים שממש מסרו נפשם על חסד וצדקה, ואצל צדיק דורינו שליט"א מספרים המון סיפורים שממש לא נשמע דוגמתו על רחמנות באופן מופלג שאין לשער - וכבר פורסם הרבה סיפורים. סיפר יהודי שהיה לו הרבה חובות, ממש היה לו קשה מאד ופעם ניגש למורינו הרב שליט"א בביהמ"ד ברסלב במא"ש וסיפר לו על החובות שלו הרב שליט"א הכניס ידיו לכיס והוציא לו כל מה שיש לו ממש סכום עצום והנ"ל אורו עיניו.

חיתנת אותי תשלם שכירות

ב' אלפים-תקצ"א) וכן יש סיפור עם אברך שהיה לו מאוד קשה עם הפרנסה והאברך הזה הרב שליט"א חיתן אותי ופיזר הרבה כסף וכו' אבל עכשיו כשלא היה לו לשלם שכירות מרוב מרירותו ניגש למורינו הרב שליט"א בטענה "חיתנת אותי תשלם לי שכירות" - והרב שליט"א קיבל את הטענה בלי שום חשבונות ושילם לו את כל השכירות.

הצדיק מקבל עליו יסורים - כדי שיהודי לא יסבול

ב' אלפים-תקצ"ב) סיפור זה סיפר יהודי מה שהיה לאחרונה הילד שלו נפצע באופן קשה באצבעותיו ממש היה במצב שהיו מרוסקים ר"ל וניגש למורינו הרב שליט"א וסיפר לו על זה והרב שליט"א אמר לו הריני לוקח היסורים עלי אבל הנ"ל אמר לו ח"ו אבל הרב שליט"א התעקש שהוא רוצה לקבל עליו היסורים ה"י ותיכף התחיל האצבעות להתרפאות עד שלאט לאט נתרפא לגמרי - אבל הרב שליט"א היה צריך להכנס לבית חולים כידוע שהרב שליט"א היה בבית חולים בשב"ק העעל"ט מפני שנתפח לו היד - וזה סיפור נורא נורא עד היכן מגיע הרחמנות ואהבת ישראל של הצדיק.

ביקש מהש"ת שיתן לו היסורים של הצדיק - אבל לא היה יכול לסבול זאת

ב' אלפים-תקצ"ג) וכן סיפר יהודי סיפור נורא פעם כשעשה התבודדות ביקש מהש"ת שהצדיק כבר לא יסבול והוא מקבל על עצמו היסורים של הצדיק כדי להקל מצער השכינה - אבל מיד אחרי זה ביקש מהש"ת שיקח ממנו את היסורים שהוא לא יכול לסבול זאת, ממש ייסורים נוראים בלתי נסבלים - "והוא מחולל מפשעינו", והש"ת יחזירנו בתשובה שלימה.

הצדיק קובע "צריך עוד קצת גשם" - (סיפור נפלא שהיה השבוע)

ב' אלפים-תקצ"ד) סיפר אחד מהגבאים של מורינו הרב שליט"א שבשבת קודש העעל"ט כשהרב שליט"א התפלל ברכת החודש (זה היה בבי"ח הדסה כידוע שמורינו הרב שליט"א היה בשב"ק העעל"ט בבי"ח וב"ה שכבר חזר, וכאן המקום להתעורר להתפלל כל הזמן לרפואתו השלימה ולרפואת הרבנית תחי' שזקוקים הרבה רחמי שמים לבריאותם השלימה ושלא יסבלו ח"ו כבר שום צער ויסורים ומורינו הרב שליט"א כל הזמן מבקש ומפציר להתפלל ולומר הרבה תיקוני הכללי וידוע שהרבה רואים ישועות עצומות ע"י תפילתם על הרב והרבנית שיחיו) עכ"פ הגבאי הנ"ל עמד לידו וכשהגיע הצדיק למילים "ולגשמים בעתם" נעצר ואמר צריך עוד קצת גשם והמשיך לומר "ולגשמים בעתם" וזה הרי כולנו ראינו איך שביום ראשון ירד גשמים וזה פלאי פלאות ההתגלות העצומה של עוצם גדולת תפילת הצדיק.

הקדמה

ידוע שהש"ת שתל צדיקים בכל דור ורבנו הק' זי"ע ועכי"א כותב בתורה ע' שיש בכל דור צדיק אמת שהוא בבחי' עפר ממש עניו בתכלית השלימות וזה הצדיק הוא יחיד בדורו וכל הצדיקים הם ענפים ממנו וזה ג"כ ידוע מחז"ל הק' שיש בכל דור צדיק נורא שהוא הצדיק הדור והצדיק הזה הוא שורש נשמות ישראל והוא יודע מה שעובר על כל נשמה ונשמה ויש המון סיפורים נוראים כאלו איך שהצדיק יודע בדיוק מה שעובר על כל יהודי בכל קצוות תבל וסיפור נורא זה סיפר השבוע יהודי מנתיבות שבדידיה הנה עובדא.

“אני נמצא עכשיו בקבר של סבא שלך”

ב' אלפים-תקצ"ה) יהודי יקר שנתקרב למורינו הרב שליט"א מספר סיפור נורא זה שהיה איתו, בתחילה הוא היה במצב חלש ביהדות היה שומר תו"מ אבל לא כמו היום שהוא כבר התחזק והוא מתנהג כמו חסיד ברסלב וכו' - וגם אף פעם לא ראה את מורינו הרב שליט"א ולא דיבר איתו - והנה באיזה יום הרב שליט"א מתקשר אליו ואומר לו בזה"ל "אני נמצא עכשיו בקבר של הסבא שלך במרוקו" (זה היה בתקופה שהרב שליט"א היה בגלות במרוקו) והנ"ל נדהם איך הרב שליט"א מכיר אותו? איך הוא יודע שהוא מצאצאיו של אותו צדיק? ואיך בכלל הוא יודע הטלפון שלו? אבל כאמור אחרי שידענו שיש בורא עולם עשה ועושה ויעשה לכל המעשים ויש לו צדיקים עבדיו הנאמנים שעובדים אותו במסיו"ג ומוכנים בכל רגע ורגע למסור נפשם על קדושת שמו יתברך, אזי אין פלא שהרי השי"ת הוא כל יכול ומגלה הכל לעבדו הנאמן וההמשך שהיהודי הזה התחיל להתחזק ביהדות וב"ה היום הוא אחד מחשובי חסידי ברסלב בעיר נתיבות (מפי הרה"ח רנ"ה ששמע מבעל המעשה).



הרב שליט"א
במותל ומעריץ בחול המועד

אחרי שלשה ימים שהצדיק לא ישן כמעט - מתפלל בכל הכוחות

ב' אלפים-תקצ"ו) סיפר חתנו של מורינו הרב שליט"א פעם הלך עם מורינו הרב שליט"א לשיבה הק' בעיר העתיקה וזה היה אחרי שלשה ימים שהרב שליט"א כמעט לא ישן והצדיק בקושי הלך וכל כמה דקות היה צריך לעצור כי כמעט שנרדם באמצע הדרך והרב שליט"א הגיע לשיבה הק' ונכנס לחדרו והתחיל להתפלל והוא שמע מבחוץ איך שהצדיק מתחזק בשארית כוחותיו להתאמץ להתפלל והיה ניכר איך שהרב שליט"א ממש נלחם בעייפות שלא ירדם וככה התפלל לאט לאט אבל פתאום הוא שומע איך שהרב שליט"א מתחיל להתפלל בקול גדול עד שהקול נהפך לצעקה עצומה והרב שליט"א התחיל לצעוק כאלו צעקות שהיה נדמה לו שהגיע איזה גנב לתקוף את הרב שליט"א וככה צעק וצעק כל התפילה בכוחות עילאיים.

הגליון הוקדש

לזכות התורם החפץ בעילום שמו

שיזכה בזכות ר' ישעיה ב"ר משה זי"ע ועכ"א

לחתן ילדיו בקלות ולדירות בירושלים ע"ה"ק

ונחת דקדושה מכל צאצאיו

ולחשאר עם הצדיק עד מאה ועשרים שנה

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו



הגה"ק ר' שמואל הלוי וואזנער זצוק"ל – בעל שבט הלוי

(ליום היארצייט – יום ראשון דחג הפסח)

החינוך הטהור לשפוך לב כמים נוכח פני ה'

הפלא הגדול איך שהגה"ק הנ"ל נתקבל בכל תפוצות ישראל כפוסק הדור ממש כל העדות כל



החוגים קיבלו אותו בהערצה עצומה, והסוד שבדבר הוא שמסופר עליו שהיה כל יום שופך לבו להשי"ת ברהמים ותחנונים שיזכה ללמוד תורה הק' בקדושה ומתרה, וסיפר כשהיה לומד בשיבת חכמי לובלין אצל הגה"ק ר' מאיר שפירא זי"ע ועכ"א היה לו מקום קבוע בחצר הישיבה תחת איזה עץ שהיה מתבודד בינו לבין קונו ושופך לבו נכה פני ה' שיזכה לשמוע ללמוד וללמוד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי התורה הק'.

וכן כותב באחד התשובות בספר שבט הלוי שצריך להתנהג כל כל יום להתבודד להשי"ת כמו שרבנו הק' זי"ע ועכ"א הזהיר על זה וכן מובא זאת מהרבה צדיקים הנהגה זו.

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'